

ВЪВЕДЕНИЕ

*В тази книжка неголяма
като цветна пъстра гама,
в една китка са събрани
някои творби подбрани.*

*А графиките включени във нея,
и считани за някакви догатки,
са от други мои произведения.
Те са истински загатки.*

*Другите ми трудове научни
за мнозина могат да са скучни.
Въпреки че има в тях секрети,
не са лесно четиво за всеки.*

*Стихове по-лесно се четат,
не изискват напрежение,
те си имат ритъм свой,
липсва сложно обяснение.*

*В поетична форма често
синтезирани идеи
възприемат се по-лесно
с ритъма на стихотворение.*

СТОЯН СЪРГОЙЧЕВ

ПОЕТИЧНА ПАЛИТРА

САМ В РЕЧНИЯ КАЊОН

СТОЯН СЪРГОЙЧЕВ

Сам в речния каньон

Сам във речния каньон, изсечен
дълбоко във скалите,
вървя нагоре възхитен
със взор към висините.

Хребети със форми причудливи
от слънцето се осветяват
и тъмни сенки като живи
по склоновете пропълзяват.

Тук сред речни водоеми
на шумящата вода,
странни чувства ме обземат
вън от градска суета.

Какво ли чувство бих изпитал
тук нощем, ако бродя аз.
Дали не бих се претрашил
да срещна нощен дух тогаз.

Дали не бих аз срещнал странни
искри, блуждаещи спонтанни,
от самодиви и кошмари,
останки от легенди стари.

Или пък, ако видя аз
неземни други същества,
ще предприема ли тогаз
контакт опасен да реша.

Знам, че неразумна стъпка туй е
и че риск опасен крие.
Цивизация сме недозряла
на ниво критично ние.

Наивно считаме, че само
в космоса сме ний сами
и че знаем твърде много.
Смешно жалки сме нали.

Не мога да докажа туй
и вместо да се чудя,
затуй се връщам преди здрач
да не се изгубя.

6 Септември 2014

След много години когато се завърнах

(текст на песен)

Am, Dm, G7, C,
Am, Dm, E, Am

След много години, когато се завърнах
при бащината къща в родното градче,
усетих аз веднага, след като видях
старите дървета, как времето тече.

Родителите мои отдавна са умрели.
Дали и аз не стигнах до крайните предели.
Туй не знае никой кой е още жив,
затова той трябва да бъде щастлив.

След дълги години живеене във странство
пристигнах отдалеч във мойто родно място.
Но градчето малко, което беше живо
с времето вече се е променило.

Спомените същи, а промените нови.
Все още ги има старите дворове.
Другари и познати тук са оредели
и на външен вид са снимки избледнели.

Все пак е приятно познати да видиш
и няколко думи с тях да размениш.
С учени и прости ти да поговориш,
ако трябва малко даже да поспориш.

СТОЯН СЪРГОЙЧЕВ

С тази промяна едва ли ще привикна,
може би дойдох само да надникна.
За всеки емигрант туй е без съмнение
един проблем, за който няма разрешение.

А когато свършат мойте земни дни,
мойта урна с прах да бъде в тез земи.
Тук до планината, където съм роден,
за да бъде моят дух успокоен.

5 Септември 2014

Щтрихи от моя живот

Родното ми място (текст на песен)

C, F, G7, C, Am, Dm, G7, C

Къща, заградена с каменни дувари,
двор с градинка малка и дървета стари,
с постройки единични, но пък естетични,
от материали съвсем екологични.

Припев:

От страна далечна пристигам аз сега
и спомени стари изникват веднага.
Тука аз роден съм и кат' малък живял.
Със другари весело тук съм играл.

Родното ми място градче малко беше,
но въпреки това живот тук кипеше.
В училището имах учители добри.
Интерес към знания в мен се породи.

В мен се зародиха идеи неясни,
това градче малко изглеждаше ми тясно.
Мечтаех за чужди далечни страни,
исках да изпитам други съдбини.

След това започна дълга одисея,
животът ми стана цяла епопея.
Може би предчувствах, но не мислех даже,
че твърде далече аз ще се окажа.

Припев:

12 септември 2014

Космически изследвания

Служба военна, след туй университет
и оптимистично гледах напред.
Работих в завод, но ми беше скучно.
Разбрах, че ми трябва нещо по-научно.

Постъпих в академия – космически изследвания.
Беше интересно, нови увлечения.
Някои явления съвсем необясними,
по-късно те за мен станаха значими.

Работих упорито и сили не жалех.
Създадох семейство и не съжалявах,
В семейството сполучих, имах аз утеха
от моята съпруга, стабилна подкрепа

Живяхме в градове с удобства прилични.
От малкото градче те бяха различни.
Мислех, тъй ще бъде до възраст преклонна.
За мене до тука съдбата бе склонна.

После неочаквана възможност ми се падна
една мечта скрита да стане реална.
Съдбата ми предложи възможност една
за работа научна в далечна страна.

С моето семейство даже да съм там,
на нови изследвания аз да се отдам.
Възможност да работя във нова среда,
светът да погледна от друга страна...

15 септември 2014

Мистерии научни

В чужбина след време едни идеи странни
родиха се във мене да изследвам тайни.
В области, които се смятат за абсурд,
биха ме помислили даже и за луд.

Знания, приети и установени,
смътно аз усещах са изопачени.
На космоса във тайните исках да проникна,
на живота в скрития смисъл да надникна.

Тайно да изследвам явления реших,
стари писания аз проверих.
Отделно от туй що работих явно,
необясними факти аз изследвах тайно.

Работех със жар макар на друг език,
чувах аз във себе си един зов велик.
Исках да открия с дух неукротим
космическа връзка, секрет неуловим.

Енергия, пронизваща цялата Вселена
и свързваща в пространството всичко към една
невидима сила, и разпределена,
от майката природа стриктно подредена.

След много усилия и съображения
успях да достигна до едно прозрение
по проблем основен в сегашната наука –
една идея дръзка но в правилна посока.

Въоръжен тогава със това прозрение,
тайни аз разплитах с удовлетворение.
Работих усърдно без обезщетение,
защото усещах, че туй е знамение.

За мене бе отворен като чудотворец
към света безмерен един нов прозорец.
Цял обхванат бях с ентузиазъм нов,
за нови открития аз бях готов.

Породи се в мен една идея дръзка,
че живота носи скрита тайна връзка,
един неподозиран физически ефект,
напълно неизвестен в науката предмет.

Тогава проумях - човек е способен
даже да открие и себеподобен.
И в далечен космос контакти да търси,
ако днес светът от грешки се отърси.

28 септември 2015

Доктрини философски

Доктрини философски аз като четях
на Учителя Дънов тогава се спрях.
Достигнах до извода, че неговият дух
помагал ми е тайно и водил до тук.

Беинса Дуно – тоз български мъдрец,
с омайващо слово – истински светец,
известен далече зад нашите предели,
за щастие книгите му днес са оцелели.

Въоръжен със тази философия вярна
и с физика нова много по-реална
до прозрение велико аз достигнах
и връзка уникална към духа прозрях.

Доктрина, възприета днес теоретична,
допуснала е грешка почти стогодишна.
А среди научни днес не са готови
да се ангажират със промени нови.

Земният ни път е ограничен.
Жизнените сили ще привършат в мен.
Все още идеи нови ми идват,
но време и сили няма да достигнат.

Книги и творби – те ще оцелеят.
Плодове след време могат да узреят.
Така моят дух ще е успокоен.
Трудът ми на нещо бил е посветен.

23 октомври 2014

Никола Тесла – пример и вдъхновение

Той е откривател гениален.
На себе си той няма равен.
Недооценен в научните среди
заради лобистки там игри.

В началото на двадесети век
той бил необикновен човек.
Живот на откривател е живял.
Всичко той от себе си е дал.

Откритията му са многобройни.
За гениален ум са те достойни.
В различни области са днес внедрени.
Те трудно биха били изброени.

А негови идеи грандиозни
остават и до днес мистериозни.
Затуй сега чрез Интернет
той популярен е навред.

За мен Никола Тесла е кумир.
Той бил е истински борец за мир.
Идеите му гениални без съмнение
пораждат в мене вдъхновение.

Затуй, когато се разхождам,
и даже в речния каньон,
в процес мисловен аз изпадам -
един необясним синхрон.

МЪГЛИЖ – ПРИРОДНА КРАСОТА

СТОЯН СЪРГОЙЧЕВ

Мъглиж – природна красота

Мъглиж – градче покрай река
в подножие на Стара Планина.
Красота – кат' нея няма втора,
творение на майката Природа.

Река с корито, врязано дълбоко
между скали огромни и високи.
С вода прозрачна кат' сълза,
течаща през естествена среда.

Проход от дълбока древност,
пазейки история със ревност.
Останки от крепостни стени,
свързани с човешки съдбини.

А там издига се масив,
оформен като пирамида.
Той енергиен източник е жив,
използващ неизвестна сила.

В ранна утринна прохлада
сладкопойни птици се надпяват
и във многотонна гама
те гората озвучават.

Настъпва ден. На небосклона син
слънце между хребети изгрява.
Пропъжда мрака като тъмен дим
и странни силуети осветява.

Вятър свеж на кислород богат
с полъх всичко живо освежава.
Въздух чист със дъх на аромат
от цветя и билки опиянява.

А след зноен летен ден
зрач прохладен се промъква.
Въздухът е освежен,
леко тих ветрец полъхва.

Нощ настъпва. Хиляди звезди
в небосклона тъмен се запалват
и като космически очи
тайнствено във мрака се прокрадват.

Вероятно друго същество
някъде оттам се вира,
мислейки едва ли е само,
но къде ли друг ще се намира.

Мъглиж е кътче от света
с неповторима красота.
Тук, където съм роден,
и ще си замина някой ден.

2 септември 2014